

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Diversi Tractatvs

Coloniae Agrippinae, 1629

Nobilibvs, Aeqvissimis Ac Clarissimis Iudicibus, Scabinis & Aduocatis
Patriæ ac Diœcesis Coloniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61359)

3
NOBILIBVS,
AEQVISSIMIS AC CLARIS-
simis Iudicibus, Scabinis & Aduocatis Pa-
triae ac Dioecesis Colo-
niensis.

Mfra semper in exitium orbis Christiani
monstra maligni Hostis inuidia in a-
ciem produxit. Funesta imprimis, ac
crudelia, sibi que inuicem cognata sunt
Heresis & infanda Magia. Grauem ab hisce hacte-
nus pressuram Ecclesia, grauem Politia cladē sensit,
sed neutra interitū. Vtraque tot hostibus & hostilibus
machinis etiamnum superstes durat, Deoque adiuto-
re durabit perpetuo, nec porta inferi praeualebunt
aduersus Ecclesiam, Deo edificante solidatam. Sed nec
Politiam inimica vis aut rabies euertet, si Fidei &
Pietatis auita cultum strennè tueri pergat gladio,
quem velut Dei ministra gerit, vindex ad iram. Vn-
de qui potestati resistit, diuinae ordinationi resistit. Vi-
dimus sanè prius illud monstrum, Heresim dico, tu-

(:.) 2

midè

4
 midè nimis & impunè hæctenus in orbem Christianũ
 dolenda strage grassari: sed mouit tandem lacertos
 Ecclesia succumbere nescia, & gladio Verbi diuini
 ac superna virtutis armata, imò terribilis vt castro-
 rum acies ordinata hostes aggressa est, fortiterq; de-
 bellauit, adeo quidem, vt ijs iam passim profligatis,
 de pace mox rediuiua nobis propè gratulari audea-
 mus, illudq; propediem aspirantibus superis spe-
 rare tempus, quo sine timore de manu inimicorum
 nostrorum liberati, seruiamus illi in sanctitate &
 iustitia coram ipso omnibus diebus nostris. Sed nec
 muneri suo Politici Magistratus cura defuit, quin
 strenuè spem nostram, Christianorum Principũ, Re-
 gum, & inprimis Gloriosissimi Imperatoris nostri
FERDINANDI victrix dextra prouexit: & in
 eum nos omnes, fauente numine statum deduxit,
 quem ante annos aliquot frustra vel voto quidem
 concipere videbamus.

Verum vt est vita hominis semper obnoxia peri-
 culis, & velut militia perpetua super terram, etiam-
 num hostis instat à tergo, dies noctesq; in perniciem
 nostram peruigil excubat, mille callet nocendi artes,
 & quã perditioni nostra commodiorè inuenit, frau-
 dulentus intentat. Deum ille quidem præcipuè, ve-
 lut ultorè superbia sua implacabili odio prosequitur
 sed

sed quia Deo nocere nequit, in hominem velut Dei imaginem & creaturam, quin & felicitati, unde ipse miser excidit heredem, totam inuidiæ ac furoris sui rabiem conuertit.

Ergo domito iam propè, ac represso priori illo Hæreseos monstro, alterũ tanto vehementius ad nocendũ impellit ac urget, ut vel sic hominem, quẽ Deus singulari clementia ad reparandas Angelorum ruinas destinauit. à tanta gloria & felicitate, Deoq; ipso velut summo bono & ultimo fine prorsus auertat. In hoc omnes intendit vires, omnia tentat. Hinc corpora ac membra humana varijs saepe molestijs, malis, incõmodisq; diuexat; fortunas hominũ ac bona deuastat, ut diuine bonitatis ac prouidentia fidem fiduciaq; exhauriat; patientiam, statũq; animi labefactet; & quod mirari licet, mala infert ut auferat. vulnus infligit, & mox ipsum sese medicũ sistit, (qui nõ nisi mactare & perdere nouit, nec quenquam iuuat, nisi ut perimat) ut homines à Deo reddat alienos & in obsequium sui malitiosè pelliceat.

Hinc & sape ipsa hominum corpora Deo permittente intrat, ac occupat, & crudeliter nimis exagitat, sed non nisi animam querit, & difficulter admodum statione sua cedit, nisi vi potestatis, quã Ecclesia sua Christus tradidit, & eiusdem nomine ac virtute coactus.

Porro frequentius idem malignus sathan pernicioso errore ac voluptatis visco mentes hominum fascinat, sicque in castra sua trahit incautos, quibus dein ad omnem nequitiam & libidinem obsequitur; & his vicissim ille velut instrumentis, ad malitia sua iacienda semina licentius utitur, ac per acerba saepe strage res hominum per hoc abominabile commercium ac infelix ministerium fœdè deuastat.

Quid hic facti opus? quid Ecclesia, quid Politia faciet, ut tantis hisce malis opportunè remediū adferant? utraque sane grauius impetitur artibus tam nefarijs, utraque quoque curam suggerat necesse est. Quid ergo? Mutuis omnia stent auxilijs. Doctrinam ductumq; Ecclesia in primis sequatur Politicus Magistratus; quid viri in Ecclesia & Republica celebres, doctiq; sentiant in hoc processu, attendant, Pietati, Aequitati omnia respondeant, aberret nihil. Ecclesia & Respub. vigorem postliminio resumet sit modo penes Iudices Zelus Iustitiæ, diuiniq; honoris: & maleficos non patiantur viuere. Tollant de medio, qui Dei, Cœlitū, Hominiū se inimicos & osores profitentur. Sed hic abrumpo filium, ne tanta rei indignitas animum meum plus a quo commoueat. Officiū geritis arduum, Iudices, & periculosa plenum alea, pulchrum tamen, etsi difficile,

DEDICATORIA

ficile, Præsidentem esse Iustitiam, & vindicem diuini honoris. Ad hac non desunt vobis Prudentia ac doctrina, quin & Experientia præsidia, scio: volui tamen & ego non nihil bono communi, & Iustitiæ conferre subsidij, ideoq; ex Doctissimis & celeberrimis huius Æui scriptoribus Tractatus hosce selegi; in unum volumen redactos edidi; quos legere iucundum erit; erit & utile in utroque foro versantibus, qui in hoc seu Iustitiæ seu charitatis officio, cum fructu gustuque occupari volent. Vos potissimum hac mea spectat industria: vos quoq; ut meum commodi vestri studium boni consulatis, velim. Colon. 25. Martij. Anno 1629.

Constantinus Munich
Bibliopola Colon.

CAN.